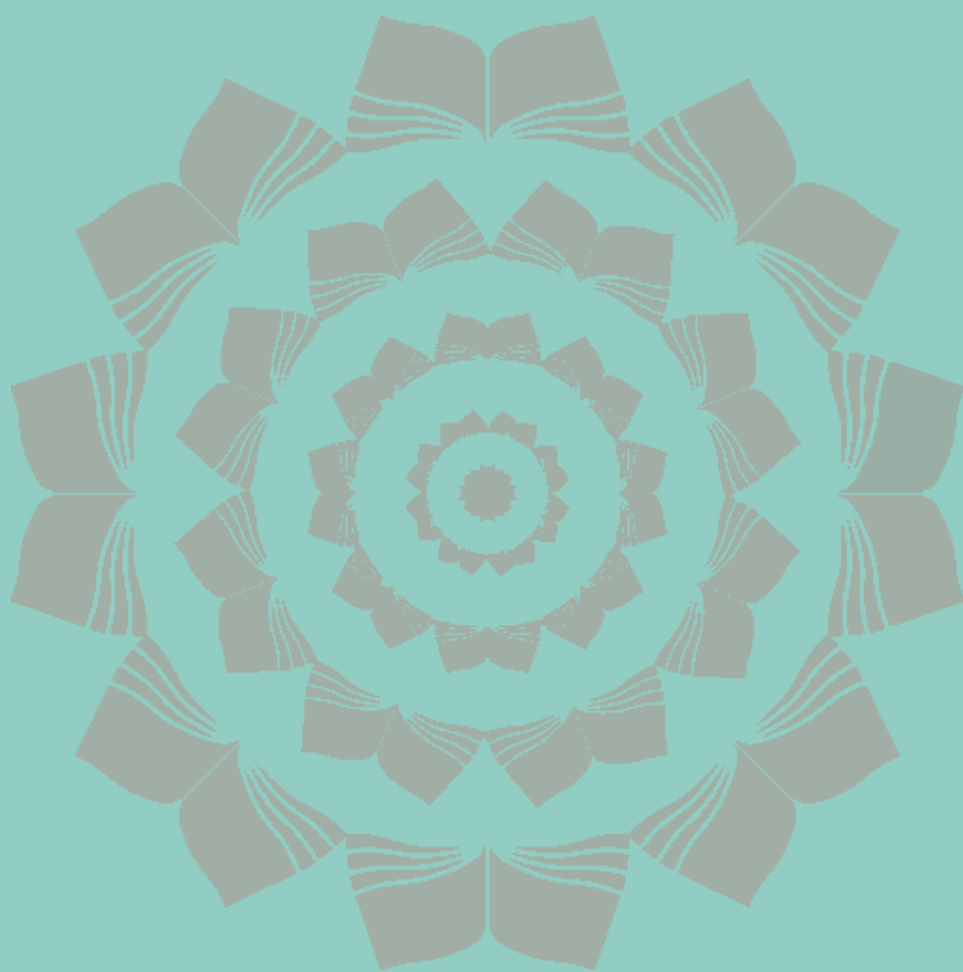




Singuri nu suntem puternici.

Capitolul 1

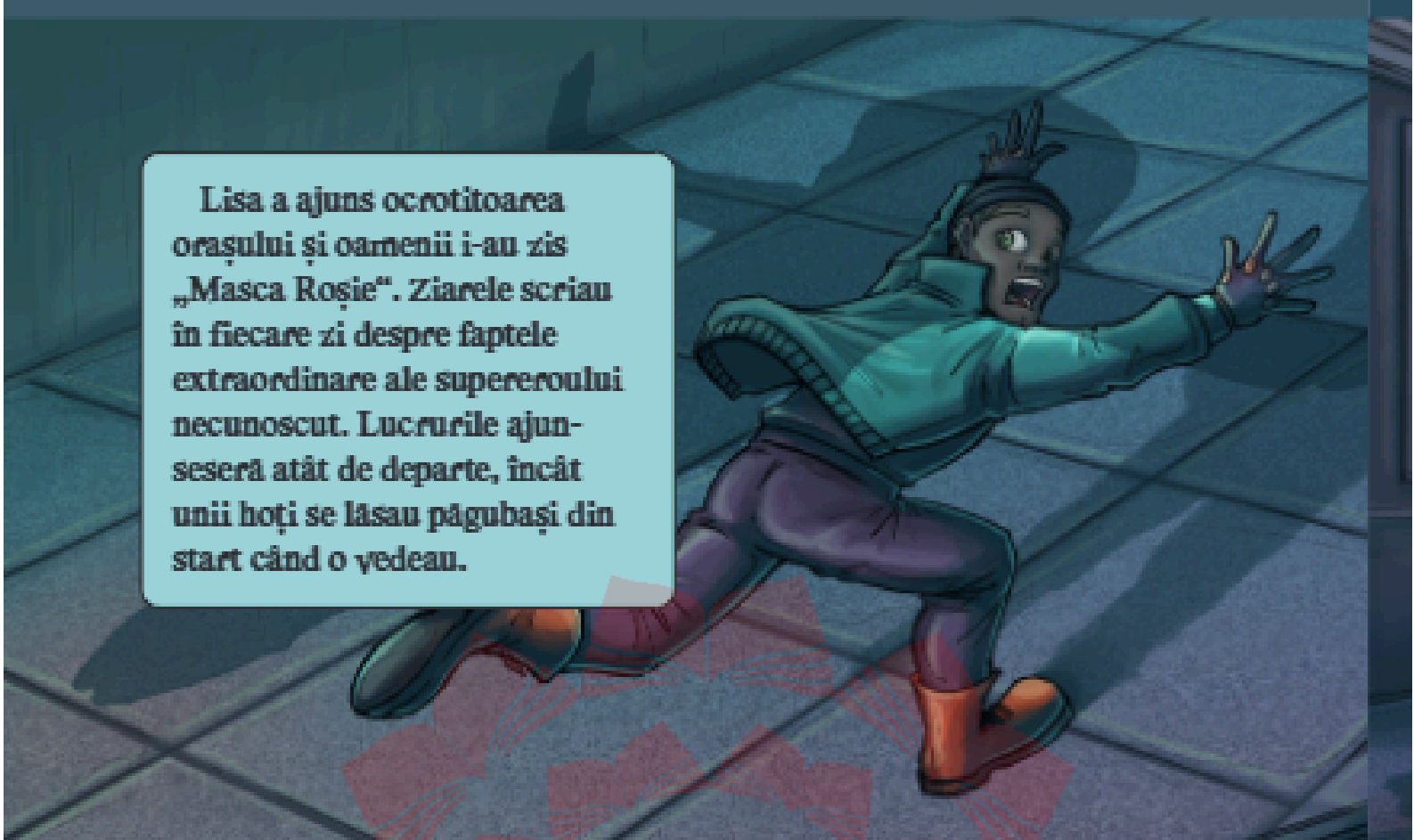






Acum două luni, Lisa
a devenit supereroină peste
noapte. De atunci a salvat
nenumărați oameni, nici nu
mai știe câți.

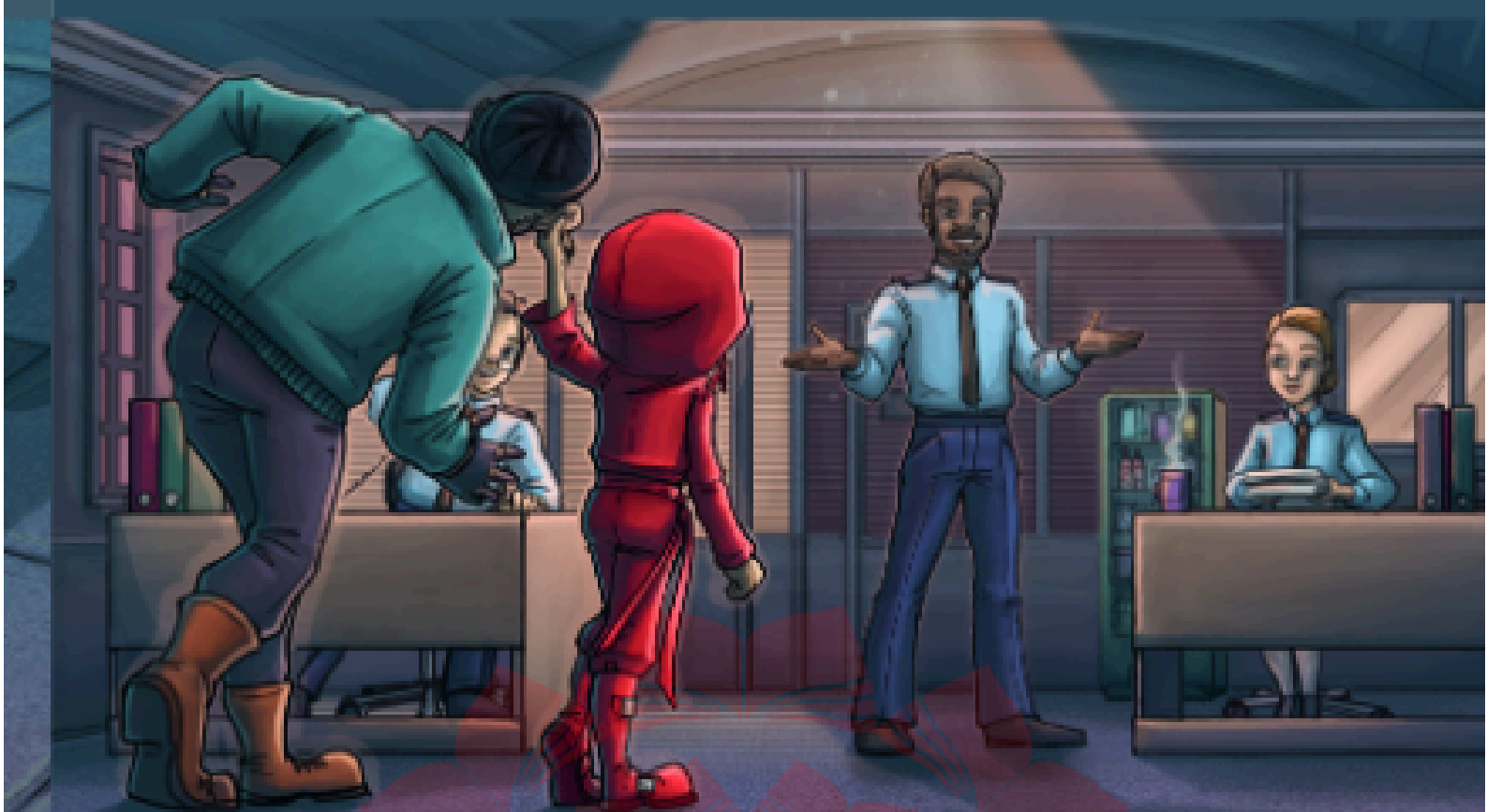
A împiedicat spargeri și
a găsit căței rătași. A dez-
legat mistere și a prins rău-
făcători pe banda rulantă.

A character named Lisa is running across a rooftop. She is wearing a teal hooded jacket, purple pants, and orange boots. She has a determined expression and her arms are outstretched. The rooftop is made of large, grey, square tiles.

Lisa a ajuns ocrotitoarea orașului și oamenii i-au zis „Masca Roșie”. Ziarele scriau în fiecare zi despre faptele extraordinare ale supereroului necunoscut. Lucrurile ajunseseră atât de departe, încât unii hoți se lăsau păgubași din start când o vedeau.

A scene showing Lisa in her teal suit flying through the air, catching a thief in a red suit. They are in a city street at night. In the background, there are buildings and two police cars with blue and red lights on their roofs. A large, faint red watermark of a flower is visible in the center of the page.

Iar pe bandiții care nu se lăsau de fapte rele, Lisa îi prindea repede și îi ducea la secția de poliție. N-aveau nicio șansă. Lisa era o supereroină, iar ei n-aveau superputeri.



Tatăl lui Max, Erik, care era șeful poliției din orașul lor, se bucura de fiecare dată când se întâlnea cu Masca Roșie.

- O, asta ce-a încercat să facă?
- A vrut să fure o mașină.
- Să vedem dacă mai e loc și pentru el în închisoare. E deja cam înghesuială! râse Erik.



Erik îl închise pe hoțul de mașini în celula.

- Să știi că tot orașul te iubește. Nu știu cum ne-am descurca fără tine.



Cuvintele frumoase ale șefului poliției ar fi trebuit să o încante pe Lisa. Dar, oricât se străduia, nu simțea nici pic de bucurie.

Nu pe ea o iubeau, ci pe Masca Roșie, supereroul care prindea răufactori pe bandă rulantă. Când se schimba în hainele ei obișnuite era din nou Lisa și era la fel de singură ca întotdeauna.



Când ajunse acasă, bunica dormea de mult. Unul dintre hamsterii ei, Oskar, sforăia și el în cușcă. Dar Olga era trează.

Lisa o lua pe Olga în palmă și se așeza la fereastră.

— Salutare! încerca Lisa în animaleză.

Ca de obicei, niciun răspuns. Lisa începuse să se resemneze. Cu siguranță nu avea să poată vorbi animaleza cu hamsterii ei niciodată. Dar asta nu conta acum. Avea nevoie doar de cineva care să o asculte. Iar Olga era o ascultătoare bună.



— Credeam că *Manualul pentru supereroi* o să-mi rezolve toate problemele. Nici gând! Sunt la fel de singură ca întotdeauna. Toată lumea o iubește pe Masca Roșie, dar nu pot să fiu supereroina tot timpul.

Lisa se gândi la fosta ei școală. Acolo avusese prieteni. De ce aici nu reușea să-și facă niciunul?

— Cum îți faci prieteni? ofta fata.



